

Διατακτικό

Τα άρθρα 5 και 13 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, ερμηνευόμενα με γνώμονα το άρθρο 19, παράγραφος 2, και το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχείο β', της εν λόγω οδηγίας, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία βάσει της οποίας δεν αναγνωρίζεται αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα στην προσφυγή που ασκεί υπήκοος τρίτης χώρας κατά απόφασης περί επιστροφής, κατά την έννοια του άρθρου 3, σημείο 4, της εν λόγω οδηγίας, η οποία εκδόθηκε εις βάρος του κατόπιν της εκ μέρους της αρμοδίας αρχής ανακλήσεως του καθεστώτος του πρόσφυγα που του είχε χορηγηθεί, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, και, συνακόλουθα, δικαίωμα προσωρινής διαμονής και καλύψεως των βασικών αναγκών του μέχρι να εκδικασθεί η προσφυγή αυτή, στην εξαιρετική περίπτωση κατά την οποία ο συγκεκριμένος υπήκοος, που πάσχει από σοβαρή ασθένεια, ενδέχεται, συνεπεία της εκτελέσεως αυτής, να διατρέξει σοβαρό κίνδυνο οξείας και μη αναστρέψιμης επιδείνωσης της υγείας του. Στο πλαίσιο αυτό, το εθνικό δικαστήριο, επιληφθέν διαφοράς της οποίας η έκβαση συνδέεται με ενδεχόμενη αναστολή των αποτελεσμάτων της απόφασης περί επιστροφής, πρέπει να κρίνει ότι η ασκηθείσα κατά της συγκεκριμένης απόφασης προσφυγή έχει αυτοδικαίως ανασταλτικό αποτέλεσμα, καθόσον η προσφυγή αυτή περιέχει επιχειρήματα τα οποία δεν προκύπτει ότι είναι προδήλως αβάσιμα και με τα οποία επιδιώκεται να αποδειχθεί ότι η εκτέλεση της εν λόγω απόφασης θα εξέθετε τον υπήκοο τρίτης χώρας σε σοβαρό κίνδυνο οξείας και μη αναστρέψιμης επιδείνωσης της υγείας του.

(¹) ΕΕ C 44 της 8.2.2021.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2020 η Eleanor Sharpston κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 6 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-180/20, Sharpston κατά Συμβουλίου και Συνδιάσκεψης των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών

(Υπόθεση C-684/20 P)

(2021/C 310/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Eleanor Sharpston (εκπρόσωποι: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn QC και H. Mercer QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Συνδιάσκεψη των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2021, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη, αποφάσισε δε ότι η ανααιρεσείουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2020 η Eleanor Sharpston κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 6 Οκτωβρίου 2020 στην υπόθεση T-550/20, Sharpston κατά Συμβουλίου και Αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών

(Υπόθεση C-685/20 P)

(2021/C 310/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Eleanor Sharpston (εκπρόσωποι: N. Forwood, Barrister-at-Law, J. Robb, Barrister, J. Flynn QC και H. Mercer QC)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο και Αντιπρόσωποι των κυβερνήσεων των κρατών μελών